

## عنوان مقاله:

مقایسه امید، انگیزش پیشرفت تحصیلی و خودپنداره تحصیلی در دانش آموزان با و بدون اختلال یادگیری خاص

## محل انتشار:

فصلنامه ناتوانی های یادگیری، دوره 9، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

## نویسندگان:

لیلا تیموری - مدرس مدعو گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور میانه

اکبر رضایی - دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور

علی محمدزاده - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور

## خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف مقایسه میزان امید، خودپنداره تحصیلی و انگیزش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان با و بدون اختلال یادگیری خاص انجام گرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع علی-مقایسه ای بود. جامعه آماری پژوهش کلیه دانش آموزان دختر و پسر پایه پنجم و ششم ابتدایی مبتلا به اختلال یادگیری مراجعه کننده به مرکز اختلالات یادگیری شهرستان میانه و کلیه دانش آموزان عادی دختر و پسر پایه پنجم و ششم ابتدایی شهرستان میانه در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۶ بودند. از بین آن ها ۴۰ نفر دانش آموز دارای اختلال یادگیری و ۴۰ نفر دانش آموز عادی با روش نمونه گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه امید اسنایدر، خودپنداره تحصیلی منداگلیو و پی ریت و انگیزش تحصیلی هارتر استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل واریانس چند متغیره مانوا (Manova) استفاده گردید. یافته ها نشان داد که میزان امید، انگیزش تحصیلی و خودپنداره تحصیلی گروه دانش آموزان باختلال یادگیری کمتر از گروه دانش آموزان بدون اختلال یادگیری بود. پایین بودن امید، انگیزش تحصیلی و خودپنداره تحصیلی در دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری می تواند پیامدهای نامطلوب روانی، رفتاری و تحصیلی در پی داشته باشد؛ بنابراین، انجام مداخلات روان شناختی و راهبردهای آموزشی برای افزایش این متغیرها ضروری هست.

## کلمات کلیدی:

اختلال یادگیری، امید، خودپنداره تحصیلی، انگیزش پیشرفت تحصیلی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428958>

